differt iſta ſc̄itas a ſanctitate inſenſibiliuꝫ vt temploꝝ veſtimētoꝝ ſacerdotaliū ⁊ ſacroꝝ vaſoꝝ et hmōi. Per illud quod ī fine dicitur corporee differt a ſanctitate angeloꝝ. Hec aūt ſanctitas decet ſcdā̄ꝫ domuꝫ dei ſcꝫ animā que eſt formaliter capax grē. non tn̄ quelibet anima eſt dom⁹ dei actu. nec actu habet ſanctitatē ſed ſoluꝫ anime pure et mūde ab omni inquinamēto carnis et ſpiritus vnde Dam. li. iiij. diffinit̄ ſanctitatem in ordine ad ſuſcipientē dicit. Sāctitas eſt ab omni inquinamēto carnis ⁊ ſpiritus perfecta ⁊ imaculata puritas. Et ſcꝫm Dyoniſ. xij. de diuinis nominibus. Sanctitas eſt ab omni īmundicia libera ⁊ īmaculata. et ꝑfecta mundicia. Ex quo patet ꝙ qui ꝑfecte vult conſequi ſanctitatem oportet ꝙ ſit mundus ab omni īmundicia ⁊ peccato. Nam pc̄tm̄ et gracia mutuo ſe expellunt ī anima ſicut albedo ⁊ nigredo in eodē ſubiecto lux ⁊ tenebras in eodē emiſperio de hoc hēs alibi. Et hoc ītelligendū eſt de peccato mortali ſecus de veniali. vn̄ Aug⁹. de diffinicōne dogmatū. nullus ſanctus ⁊ iuſtus caret pc̄tō. nec tamen ex h° deſinit eē iuſt⁹ vl̄ ſanct⁹ vt tn̄ effectu teneat ſc̄itatē

¶ ccxxix. ¶ De cōmuni Apl̄oꝝ ſer. primus.

Manete in dilectione mea ioh. xv. In verbo ꝓpoſito vbi dominus hortat^r diſcipulos ſuos ad ꝓcipuā dilectionem ſiue obſeruantiā iſtius virtutis que eſt caritas duo ſunt notanda.

A ¶ Primo iſti⁹ ſpēalis exhortacōnis reddenda eſt rō. Scdō motiuoꝝ quibꝫ ꝓuocari debem⁹ ad execucōneꝫ hmōi virtutis aſſignāda ē demōſtracō. ¶ De primo ſciendum ꝙ t̄plex cā p̄t reddi q̄re dn̄s ſic exhortat⁹ diſcipl̄os ſuos ad ſingl̄arē obſeruacōꝫ caritatis p̄ alijs v̓tutibꝫ. Prima eſt iſta qꝛ caritas ē ꝑfectō oīm v̓tutū ⁊ om̄s v̓tutes recipiūt robur ⁊ fortitudiem a caritate et ſine caritate om̄s alie v̓tutes ſunt fruſtra ⁊ ocioſe. qꝛ nōniſi in v̓tute caritatis ſūt meritorie. 1° ptꝫ p apl̄m. i. Chorin. xiij. Si linguis hoīm loq̄r ⁊c̄. Si fidē habuero ita vt montes trāſferā ⁊c̄. Exēplū de fide hoc idē ptꝫ p Aug⁹. i. ſoliloquioꝝ ca°. xi. Volens loqui quō ſanitas aīe dependat ex his tribꝫ v̓tutibus. ſcꝫ fide ſpe et caritate dicit. Dato ꝙ due v̓tutes abeſſent. ſ. fides ⁊ ſpes ſine adiunctōne caritatis totū eſſet fruſtra^r Dicit aūt h° ſub his verbis. Sanitas aīe nihil aliud eſt qꝫ hr̄e mentē a cōcupiſcēcijs rerum mortaliū remotā atqꝫ purgatā quod preſtant ei fides ſpes caritas. vt p fidē credat ſe rē diuinā viſuraꝫ. ⁊ p ſpem ſꝑat ſe ſanari. et ꝑ caritatē deſideret et amet mediciꝫ a quo ſanet^r. vn̄ ſubdit in eodē lib° et ca°. qꝛ ſi credat ita ſe hr̄e ⁊ ſe ſꝑat ſanari ip̄aꝫ tn̄ que p̄mittit^r lucē non amet nec deſiderꝫ medicū illum. nihilomin⁹ reſpuit ⁊ abiicit.

¶ Scdā cā dictoꝝ eſt iſta ꝙ caritas cetis virtutibꝫ eſt ꝑmanētior. qꝛ in etn̄a patria nō manent fides ſpes ꝙ ptꝫ p btm̄ Auguſ. libro vt ſupra. ca°. xij. ſic dicentē. Fides em̄ nō neceſſaria cū res apte videt^r/nec ſpes cū principalit̄ tenet^r ſꝫ caritati tūc ſolū nihil detraheret^r ſꝫ plimuꝫ addēt. Nam illā veram pulcritudineꝫ cū videbit plus amabit. Et ingēti amore oculū infigens nec ab ea aſpiciendā vſq̄m declinās. nulla beatiſſima viſione manebit. Licet g° nec fides n^c ſpes in hac vita deſerat. animā tn̄ poſt hāc vitam cū totā ſe in deū colliget caritas ſola manet qua teneat^r. ¶ Tercia cā eſt qꝛ oēs actōnes voluntatis denoīantur a caritate ſicut dicit Aug⁹ xiiij°. li° de ciuitate dei ca°. vij. Recta itaqꝫ voluntas eſt bon⁹ amor. ⁊ volūtas ꝑuerſa eſt mal⁹ amor/ Amor igit^r inhyans habere quod amat^r cupiditas eſt id autem habens eo ꝙ fruens leticia ē. Fugienſqꝫ quod ei aduerſatur timor eſt. Idqꝫ accidens ſenciēs triſticia eſt. Proinde mala ſunt iſta ſi malus amor eſt. ſi bona bonus amor eſt. ¶ Quarta cā poteſt dari qꝛ maxie fortes ⁊ inuincibiles nos facit cōtra inſidiatorē diabolum vt ſibi reſiſtam⁹ ne ſuperemur ab eo/ Nam ip̄e de omibꝫ bonis q̄ facere poſſumus nihil intm̄ timet ſcꝫm Hugo. ſicut caritatis vnitatē/ De qua fortitudie. in Cant. Fortis eſt vt mors dilectō. Naꝫ ſicut mors priuat rem ſua entitate ⁊ tranſmutat eam ſub entitate aliena. Sic amor nō ꝑmittit amantes manere ſuoꝝ ip̄orum ſed tranſformat ⁊ vnit ip̄os rebꝫ amatis. Vnde recitatur de quodam phō in li° Ethicoꝝ qui dixit. Quod amantes cupent ex ābobus fieri vnum. ſed quia tunc vel oporteret vnum ⁊c̄. De hac autem trāſformacōne qua caritas vnit amantes cum rebus amatis dicit Dyoniſius. Amorem ſiue diuinum. ſiue angelicum ſiue intellectualem ſiue animalem vnitiuam quandam virtutem dicimus eſſe. Et ſubdit. Quod eſt autem extaſim faciens diuinus amor non dimittens ſui ipſorū eſſe amatores. ¶ B De ſcdō notandum ꝙ tria ſunt motiua que maxie nos dn̄t mone ad execucōꝫ exercicij caritatis. p̄mo nos dn̄t ad h° reducē rōes naturales.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-v-105/0432
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt